

РЕШЕНИЕ

№ 7769

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12586** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 21.10.2024 г., постановено по НАХД № 6588/ 2024 г. по описа на СРС, 6-ти състав, е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 6967517, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на В. П. И., в качеството му на законен представител на „Инвиктус Консулт“ ЕООД, е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63в от ЗАНН решението е обжалвано от В. П. И. с искане да бъде отменено, като бъде отменен и ЕФ Серия К № 6967517 на СДВР. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, мотивирани с твърдения, относими към законосъобразността на ЕФ.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. Х., който поддържа.

Ответникът се представлява от юрисконсулт М., която отрича основателността на касационната жалба по съображения изложени в писмен отговор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

За да потвърди електронен фиш (ЕФ) серия К № 6967517 въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 03.11.2022 г. в 11:29 ч., в [населено място] по [улица]до № 200, с посока на движение от [улица]към [улица], лек автомобил „Пежо 301“ с рег. [рег.номер на МПС] се е движел със скорост от 94 км/ч, установено и заснето с автоматизирано техническо средство за скорост (АТСС) С. М2, № MD 1196, при разрешена скорост от 50 км/ч. въведена с пътен знак В26 или превишаване на разрешената скорост с 44 км/ч. Автомобилът бил собственост на "Лизингова къща София Лизинг" ЕАД, като ползването му било предоставено на "Инвиктус Консулт" ООД с управител В. П. И.. С оглед така констатираното нарушение на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП бил издаден електронен фиш серия К № 6967517 от 2022 г., с който на В. П. И., в качеството му на законен представител на „Инвиктус Консулт“ ЕООД, е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че В. И., е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС сигнализирана с пътен знак.

Решението е законосъобразно.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, като не се е съобразил с въведеното с пътен знак В26 ограничение на скоростта от 50 км/ч. По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила от 94 км/ч е установена в пътен участък, където максимално допустимата скорост сигнализирана с пътен знак В26 е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното

постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им.

Според § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

- а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В случая нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС С. М2, за което е представено удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Изпълнени са законовите изисквания по ЗДвП техническото средство, с което е установено нарушението, да бъде автоматизирано. По делото е приложен снимков материал, изготвен по съответния ред, от който се установява номерът на автомобила, превишението на скоростта, датата и часът на нарушението.

Неоснователно е възражението на касатора, че неправилно е определен нарушителят, тъй като към отговорност следва да бъде привлечен собственикът на автомобила „Лизингова къща София лизинг“ ЕАД. Приложената по делото справка сочи като собственик на процесния автомобил „Лизингова къща София лизинг“ ЕООД, а като негов ползвател – „Инвиктус Консулт“ ЕООД. Това е в съответствие с чл. 4, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС (Наредба № I-45 от 24/2000 г.), съгласно който физическо или юридическо лице, което използва превозното средство по силата на правно основание, различно от правото на собственост, се вписва в свидетелството за регистрация като ползвател на превозното средство по искане на собственика. Към заявлението за регистрация се предоставя писмено съгласие на собственика и ползвателя, копие на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на ползвателя или договор за лизинг, по силата на който превозното средство се предоставя за ползване, освен ако ползвателят или негов законен представител се яви лично, като в този случай той собственоръчно подписва заявлението

Разпоредбата на чл. 188, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП определя алтернативно (чрез използвания съюз „или“) като наказателноотговорни лица собственикът или този, на когото е предоставено ППС. В случая качеството на лице, на което е предоставено ППС, има именно „Инвиктус Консулт“ ЕООД, което е представлявано от управителя В. П. И..

Характерът на лизинговия договор, при който вещта се предава на нейния ползвател,

независимо, че собствеността остава за лизингодателя, определя вписването на ползвателя в свидетелството за регистрация на автомобила. Според настоящия касационен състав на АССГ последното обстоятелство (фактът, че лизингополучателят е вписан в свидетелството за регистрация на автомобила) дерогира приложението на чл. 188, ал. 1, изр. 2 от ЗДвП. При договора за лизинг изначално е известно, че вещта е предадена на лизингополучателя и това обстоятелство е отбелязано в свидетелството за регистрация на автомобила, което обезсмисля приложението на чл. 188, ал. 1, изр. 2 от ЗДвП, тъй като този ползвател вече е посочен от собственика - лизингодател. С други думи, не е необходимо лизингодателят да посочва по реда на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП на кого е предоставил автомобила, тъй като това следва от договора за лизинг и от данните в свидетелството за регистрация на ППС. Да се приеме противното би означавало дружествата – лизингодатели да бъдат отговорни за нарушения, извършени със собствените им автомобили, какъвто не е смисълът на ЗДвП. Дори и да се стигне до хипотеза, в която до тези дружества бъде изпратена покана за посочване на лицето, на което ППС е предоставено за ползване, то обективно резултатът ще е същият – ще бъде посочен лизингополучателят, който е административно - наказателно отговорен за нарушенията на ЗДвП, извършени с получено с договор за лизинг ППС. По изложените съображения следва да се приеме, че не са допуснати визираните в касационната жалба нарушения на чл. 188, ал. 1, и ал. 2 от ЗДвП.

По отношение направените в касационната жалба възражения относно компетентността на полицейския служител констатира нарушенията, които са направени и в първоинстанционното производство, изводите на СРС в тази насока в пълна степен се споделят от касационната инстанция и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК е безпредметно да бъдат повтаряни.

Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че с атакувания електронен фиш законосъобразно е наложена глоба на касатора, поради което решението на СРС се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.10.2024 г. по НАХД № 6588/ 2024 г. на СРС, НО, 6 състав.

ОСЪЖДА В. П. И. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

